

auf VEDĀNTAS. (Allah.) No. 137. fgg. *Halt, Stütze*: चातकस्य तु ज्ञीमूत भवानेवावलम्बनम् Spr. 1398. In der Stelle कथं पुनरिहावलम्बनं भगवत्याः संभवति Hit. 99,6 so v. a. *Festhalten* oder *Verweilen*; ed. JOHNS. 2094 liest aber statt dessen श्रवासाः. adj. (f. ई) *sich an Etwas* (loc.) *lehrend* BHĀG. P. 11,8,26.

श्रवणम्बिका s. मनोऽवलम्बिका.

श्रवणम्बिन्, मुताकृताव^० KATHĀS. 93, 12. कर्णप्रसार्य रविणा दक्षिणाश्रवणम्बिना *sich lehrend an* Spr. 3870. योगिन्द्रेण — तन्नावलम्बिना LA. (II) 92, 14. An den ersten Stellen *hängend habend* d. i. *behängt mit*; vgl. noch रक्तमालावलम्बिन् R. 7,23, 2, 4.

श्रवणितता Spr. 934.

श्रवणीता f. *Geringachtung* HALĀJ. 4,30. — Vgl. रीता.

श्रवणीला (1. श्रव + ली^०) f. *Scherz, Spiel*: श्रवणीलाया *im Spiel* so v. a. *ohne alle Anstrengung, mit der grössten Leichtigkeit* PAÑĀK. 1,2, 17. 7,12. 9,24. 13,5.

श्रवणुम्पन LA. 48, 4 = MBH. 1, 5586. Nach NILAK. = गात्रसंक्राचन oder वर्तमानेराण गमनम्; vgl. Spr. 2693.

श्रवणलेखन 1) *das Bürsten, Kämmen* ĀCV. ÇR. 2,16,24.

श्रवणलेखा f. *das Zeichnen, Malen* (= चित्रकर्मन् Schol.) BHĀG. P. 7,12,12.

श्रवणलेप 1) 4) श्रवणलेप *ungesalbt* und zugleich *frei von Hochmuth* ÇIC. 9, 51. — 4) Spr. 3618. BHĀG. P. 10,14,10. गर्वाऽवल्लेपज्ञं वाक्यम् SĀH. D. 473. सावलेप adj. *stolz, hochmüthig*: श्रवणलेपवचनानि DAÇAK. in BENF. Chr. 183,19.

श्रवणलेक *das Ablecken*: रक्ताव^० VARĀH. BRH. S. 12,6.

श्रवणलेकक adj. *leckend an*: सो ऽहं वागग्रमिष्टानां रसानामवल्लेककः MBH. 13,2173.

श्रवणलेकन n. *das Beleckten*: श्रवणलेकन Spr. 2609.

श्रवणलेकिन् adj. *leckend, an Allem leckend, Leckermaul* MBH. 13, 519. = मृक्किणी लिलिकाना, मदा कुद्धा (लुब्धा?) Schol.

श्रवणलोक, दृष्टावलोक ÇIC. 9,71. श्रवणलोकेषु नारीणां मरुत्वाणि शतानि च *waren im Angesicht, — sichtbar, — zu sehen* MBH. 1,7902. सद-यावल्लेकिः *Blick* BHĀG. P. 10,15,8. प्रणयावल्लेकिः 21,11. स्मायावल्लेक-त्व 61,4.

श्रवणलोकक mit einem acc. श्रवणगाम — पाण्डवानवल्लेककः *um sie zu sehen* MBH. 3,12604. 11053 (S. 371).

श्रवणलोकन *das Aussehen*: मुग्धबालसिंहावल्लोकन adj. *das Aussehen eines — habend* BHĀG. P. 3,2,28.

श्रवणलोकपितरु nom. ag. *Betrachter, Beschauer* VEDĀNTAS. (Allah.) No. 36.

श्रवणलोकित 3) f. श्रव N. pr. eines Frauenzimmers MĀLATĪ. 4,16. fgg.

श्रवणलोकितव्रत (श्र + व्रत) m. N. pr. eines Mannes WASSILJEV 274.

श्रवणलोकिन् *blickend auf, anblickend*: वीराव^० KATHĀS. 72,53. 74,284. मार्गाव^० 98,32. 123,83.

श्रवणलोक्य adj. *anzusehen, worauf man sein Auge richten darf*: श्रवणलोक्यो न चादर्शा मलिनो बुद्धिमत्तैः MBH. 13,5001. संध्यायामनवल्लोक्यानि Verz. d. Oxf. H. 85, a, 33.

श्रवणलोप (von लुप् mit श्रव) m. *Unterbrechung, Störung* BHĀG. P. 2,7,6.

श्रवणलोप्य (wie eben) adj. *abzureissen*: मांसान्योष्ठावल्लोप्यानि BHATĪ. 3, 14. 21, 23.

श्रवणितेन् (von वर्त् mit श्रव) adj. *wiederkehrend* TBR. 1,2, 6, 1.

श्रवण 1) स्त्री चावशा *über die der Mann keine Macht hat, ungehorsam* Spr. 2610. — 2) BHĀG. P. 11,3,7. सकलमवशं सोदति जगत् Spr. 241. *machtlos* 2863. *Streiche am Ende* «*Statt — lesen*».

श्रवणगम (3. श्र + व^०) adj. *sich nicht fügend, keinem Einfluss — keiner Veränderung unterworfen*; n. Bez. *desjenigen Saṁdhi, bei dem die zusammenstossenden Laute keine Veränderung erleiden*, RV. PRĀT. 4,1.

श्रवणशा AV. PRĀT. 1,97. 105.

श्रवणश्च (3. श्र + व^०) adj. *seines Willens nicht mächtig* Spr. 2641.

श्रवणशेष n. BHĀG. P. 10,87, 17. पीतावशेष adj. *bis auf einen kleinen Rest ausgetrunken* Spr. 1321. तत्र मृद्गाण्डावशेषम् (absol.) श्रवणराव *so dass nur die irdenen Geschirre nachblieben* DAÇAK. in BENF. Chr. 188,14.

श्रवणशेषता f. nom. abstr. BHĀG. P. 10,87, 15.

श्रवणशक्यवृद्धत n. Titel einer Schrift der GAINA WILSON, Sel. Works 1,286.

श्रवणशयम्, कृतावशयकार्याणि MBH. 1,7899. 8,10. — Vgl. श्रवणशय.

श्रवणशय 1) Reif, Thau. नावशययो (Thau) ऽपि तत्रभ्रूत्कुत एवावशय-तयः MBH. 12,5334. = धूमिका (Nebel) Schol. °बिन्दु als Bez. eines Un- dinges VJUTP. 77. °पट्ट eine Art Zeug 137.

श्रवणशय्य adj. *festzuhalten, aufzuhalten* KATHĀS. 64,62.

श्रवणशय्य 4) HALĀJ. 4,74. सौष्ठव bedeutet wohl hier *das Strotzen, Fülle*, und diese Bed. scheint श्रवणशय्य SĀH. D. 333,19 zu haben.

श्रवणस RV. 6,61,1. TS. 2,2, 5, 5.

श्रवणसञ्जन = निवृत्त Schol. zu KĀTJ. ÇR. 15,3,13.

श्रवणसन्न partic. s. u. सदृ mit श्रव. Davon nom. abstr. °ता f. *das in- die-Enge-Kommen, Verlegenheit, Rathlosigkeit* NILAK. zu MBH. 12,1878.

श्रवणसर 2) मुखरतावसरे हि विराजते Kir. 3,16. श्रवणसर — श्रवणसरम् ÇIC. 9,41. न चायं गदितुमवसरः Spr. 1579. 3573. — 3) ÇKDR. giebt म- ल्लभद durch मल्लविशेष wieder. — Vgl. पतावसर.

श्रवणसर्पण, रथ्याव^० *das auf-die-Strasse-Gehen* MĀRK. P. 33,24; vgl. रथ्यावसर्पण JĀG. 1,196.

श्रवणसर्पिणी f. *ein herabsteigendes Verhältniss, Abnahme* VP. 197.

श्रवणसलवि = श्रवणसलवि GOBH. 4,3,6. 8.

श्रवणसवि adv. = श्रवणसविणम् ÇĀÑKH. ÇR. 4,3,12. — Vgl. श्रवणसव्य.

श्रवणसा vgl. auch सा, स्यति mit श्रव.

श्रवणसाद vgl. निर्वसाद.

1. श्रवणसान 1) MBH. 3,934. 2595. — 2) दिनावसाने SĀH. D. 307 so v. a. *wenn ein ganzer Tag darüber hingeht*. — 7) N. pr. einer Oertlichkeit गाण्डा तत्रशिलादि zu P. 4,3,93. — Vgl. श्रवणसान und गदावसान.

श्रवणसानिका, auch die Bomb. Ausg. des R. liest सन्नावसानिकान्; der Schol. erklärt das Wort durch यागसमाप्तिप्रयोजन. Statt मावसानानिका- न्स्पर्शान् ist beim Schol. zu AV. PRĀT. 1,8 wohl मावसानिकान्स्पर्शान् zu lesen.

श्रवणसायिन् füge *Halt machend, sich niederlassend* hinzu und vgl. noch श्रवणसायिन् und यत्रकामावसायिन्.

श्रवणसति 1) b) VIKH. 37,9. — c) VS. PRĀT. 1,101. 106. 4,114. — Vgl. डर्वसति.

श्रवणसिति (von सा, स्यति mit श्रव) f. *Ende, Schluss*: श्रवणकथमपि दी-